

[Niels Ravn.]

fenhed, at dette dyr er egnet til at levere konsummælk; den afgørelse tror jeg vi også i fremtiden må forbeholde de danske dyrlæger at træffe. Jeg taler ikke ud fra standens interesser i denne sag, jeg taler udelukkende ud fra konsumenternes interesser, og jeg tror, at således må det være.

Jeg har ikke flere bemærkninger til lovforslaget; resten er udpræget udvalgsarbejde.

Lovforslaget om ændring i levnedsmiddelloven er jo en følge af det første lovforslag, og det betyder, så vidt jeg kan se, at vi bemyndiger indenrigsministeren til ikke at gøre brug af den bemyndigelse, han har.

Svend Haugaard: Alle vi, der starter hver ny dag med en halv liter sød og flere gange i dagens løb vender tilbage til den gyldne mælkedrik og lader kaffen stå, er naturligvis klar over, at mælk både er en sundhedskilde og et nydelsesmiddel. Men vi må på den anden side også indrømme, at der er få steder, hvor sløseri og dårlig hygiejne kan have mere uheldige følger end netop her. Derfor er det nødvendigt og rigtigt med ret skrappe regler, når det gælder behandlingen af konsummælk, og det er de fleste kommuners sundhedsvedtægter da også i høj grad udtryk for. Jeg mener imidlertid også, at reglerne bør være ens fra kommune til kommune, ikke mindst under hensyn til tidens stærke udvikling mod større enheder i mælkeforsyningen, idet man fra en enkelt enhed forsynes et ret stort antal kommuner. Det betyder nok en vis indskrænkning i kommunernes selvstyre, men på dette område mener jeg det kun er en fordel.

I bemærkningerne er det antydet, at vi har været alt for konservative i vor stilling til nye mælkeprodukter, enten det så drejer sig om en anden behandlingsmetode for mælken, eller det drejer sig om sammenføring af forskellige produkter med mælk, og jeg er helt enig i disse betragtninger. Det er egentlig mærkeligt, at landbrugslandet Danmark på dette punkt er så langt bagefter. I udlandet har man gang på gang lejlighed til at konstatere, at der er der mulighed for en langt større variation, end vi kender til her i landet. Mange steder i udlandet finder man en række mælkepop'er — eller hvad man skal kalde dem — og udsalgssteder for mælk med et væld af for-

skellige mælkevarer, som både set fra forbrugerens og fra producentens synspunkt absolut må betegnes som en fordel. Der er, hvem der så ellers kan forstå det, en hel del, der ikke skønner på den rene vare, og da glider det noget lettere ned, hvis mælken gives i en anden form. Ikke mindst af hensyn til ungdommen og muligheden for at give den et alternativ til spiritusdrikke bør mejeribrug og lovgivning finde hinanden i den videst mulige liberalisering af lovgivningen og i opfindsomhed med et større varesortiment.

Det radikale venstre tiltræder den foreslåede ændring i lov om levnedsmidler, men tilføjer altså, at vi gerne ser, at næringslov og sundhedsbestemmelser ikke lægger hindringer i vejen for en betydelig udvidelse af sortimentet af mælkeprodukter.

Vi kan også tiltræde lovforslaget om mælkekontrol. Jeg anser det for rigtigt, at der bør gælde ensartede regler for kontrollen over hele landet, og det er måske nok rigtigt, at dyrlægekontrol er et rimeligt krav som en garanti for mælkens sundhed og for udvist hygiejne. Men jeg er enig med venstres ordfører i, at det vil være særdeles fornuftigt, hvis man kan sætte en del ikke-veterinæruddannede assistenter ind i kontrollen og ikke blot, som hr. Niels Ravn sagde, i den tekniske kontrol på laboratorier. Også kontrollen af besætningerne mener jeg ganske afgjort i en række tilfælde vil kunne udføres af fornuftige folk, som har en vis uddannelse i det og vil være i stand til at foretage den rigtige bedømmelse.

Jeg finder det også rigtigt, at man kan indanke en afgørelse fra sundhedskommissionen for landbrugsministeriet; det er en god ventil at have, hvis der skulle være en lokal enevældskonge, som lidt for meget kaster sig op til at være den ene beslutningsdygtige.

Jeg mener også, det er rigtigt, at man sonderer imellem besætninger, som ikke har meget kontrol behov, og dem, der har behov derfor; derved kan man altså spare en del af de obligatoriske besøg i visse besætninger til fordel for lidt flere besøg i særlig mistænkte besætninger. Men med den fart, der er i udviklingen mod stordrift i distributionen af mælkevarer og også i udvidelsen af varesortimentet, er det et spørgsmål, om det ikke var det bedste at gå over